

РЕШЕНИЕ

№ 2004

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12106** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Р. Л. П., с адрес в [населено място] чрез упълномощен представител срещу решение №20230702 от 21.10.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 121-ви състав по нахд № 5141/2020г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 17-4332-012548/23.06.2017г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция" /ПП/ [населено място], с което на основание чл.179, ал.2, пр.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 200,00 лв. за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, поради това, че изводите на съда представляват нарушение на материалния закон, след като неправилно е прието, че касаторът е извършил административно нарушение, поради избиране на скорост, несъобразена с интензитета на движение и несъобразена с пътната настилка и атмосферните условия. Твърди се и че съдът не е отчетел съществените процесуални нарушения, допуснати при връчване на нечетлив репис от акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и при описание на нарушението в НП. Искане се оспореното решение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно и да бъдат присъдени разноси в полза на касатора, включително за платен адвокатски хонорар.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Представя писмени бележки.

Ответникът - отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован не изразява становище по жалбата.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е основателна и доказана, поради което следва да се уважи.

Предмет на касационно оспорване е решение № 20230702 от 21.10.2020г. по нахд № 5141/2020г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна искова молба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

Установена е следната фактическа обстановка:

На 07.06.2017г. касаторът управлявайки лек автомобил "Опел А.", с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], на кръстовището с [улица], поради скорост, несъобразена с интензивността на движението и атмосферните условия реализирал ПТП с лек автомобил "БМВ" с рег. [рег.номер на МПС] , който бил спрял на червен светофар на кръстовището. Настилката била мокра.

Пристигналите на място служители на СДВР съставили протокол и скица за ПТП към протокола. От показанията на разпитаните по делото свидетели В. П. - актосъставител и Ж. Н. - водачът на лек автомобил "БМВ" с рег. [рег.номер на МПС] се установява, че скицата за ПТП е съставена по сведения от двамата водачи и, че и двамата участници в ПТП-то са попълнили декларации. Деклараторите са посочили, че пътната настилка е била мокра, а свидетелят П. е допълнил, че пътят е бил без неравности и наклон. В подписаната от касатора декларация Р. П. е записал, че той е виновен за ПТП. Такава констатация е направена и от другия водач. Като причина за ПТП в протокола е посочена несъобразената скорост. В АУАН също е посочено, че причина за ПТП е несъобразената скорост и е уточнено, че скоростта не е съобразена със състоянието на пътя /мокър/ и интензивността на движението. Фактът, че пътната настилка е била мокра се установява и със свидетелските показания. Свидетелят Н. е категоричен, че е спрял автомобила си на червен светофар, когато касаторът с автомобила си ударил централно , отзад "БМВ"-то. При тези данни е съставен АУАН. Нарушението е квалифицирано по чл.20, ал.2 от ЗДвП. В НП е възприета същата фактическа обстановка, без да е посочено, че пътят е бил мокър. Прието е, че касаторът е осъществил нарушение на чл.20,ал.2 от ЗДвП и за това нарушение му е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лв. Допуснатото нарушение в НП е описано така: водачът не е избрал скорост на движение, съобразена с атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивност на движението и други обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена

опасност за движението /ПТП/. Доказателства за интензивност на движението са събрани с показанията на св.Н.. Обстоятелството, че в НП изрично не е посочено, че пътната настилка е била мокра не променя извода за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП, тъй като пътната настилка е само един от фактите, при наличието на които се ангажира отговорността на водача по чл.20, ал.2 от ЗДвП. Освен това, както съдът посочи по-горе обвинението с НП е за нарушение, включващо, всички признаци на състава по чл.20, ал.2 от ЗДвП, а в АУАН освен интензивността на движението е посочено и че скоростта не е била съобразена с пътната настилка. Правото на защита на касатора не е нарушено, тъй като още със съставянето на АУАН е посочено че нарушението е свързано както с интензивността на движението, така и със състоянието на пътя - мокра настилка и за това нарушение на касатора е наложено наказание. Действително в НП са посочените и другите съставомерни признаци на състава на нарушението по чл.20, ал.2 от ЗДвП, но това не е основание за отмяна на НП, тъй като предвиденото наказание по чл.179, ал.2 от ЗДвП е за несъобразена скорост без значение при условията на коя от всички посочени в чл.20, ал.2 от ЗДвП предпоставки е реализирано.

При тези данни правилно районният съд е установил, че ПТП е настъпило в резултат на несъобразената скорост на водача на лек автомобил "Опел А.", както с атмосферните условия, така и с интензитета на движение. Неоснователни са възраженията за допуснато нарушение на материалния закон. Непосочването в НП, че пътят е бил мокър не е съществено нарушение водещо до отмяната му предвид описанието на нарушението с всички негови елементи.

АУАН е съставен в присъствието на Р.П. и веднага му е предявен. След като се е запознал със съдържанието на акта П. го е подписал без да сочи обяснения и възражения. За обстоятелството, че му е връчен препис касаторът е положил втори подпис върху АУАН. В хода на съдебното производство в СРС П. е представил връченият му препис от акта, който е нечетлив. Независимо от това неоснователно е твърдението, че касаторът не е могъл да разбере за какво нарушение е обвинен, тъй като преписът е връчен след съставянето на АУАН, на което действие той е присъствал и след запознаване със съдържанието му, преди да го подпише. Правилно СРС е приел, че връчването на нечетлив препис в случая не е равнозначно на невръчване на АУАН, както и че в момента на получаване на нечетливия препис П. е могъл да възрази и да поиска четлив препис.

Предвид изложеното решението е правилно и законосъобразно. Касационната жалба е неоснователна.

С оглед изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение е неоснователна. Ответникът по касация не е искал присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН , СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20230702 от 21.10.2020г., постановено по нахд № 5141/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.